

αλώνιν. Εἰς ὅλον τὸ ἄνωθε γραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέν / τοιν καὶ ἀνεπα-
μένοι παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους.

/ — Νικόλας Ἀτταλειώτης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Γεώργης Χορευτῆς μάρτυρας γιὰ νὰ μὴν ἡξέρη νὰ γράφη ἔγραψα / ἐγὼ ὁ Νικό-
λας Ἀτταλειώτης —

/ — Γεώργης Ξενάκης μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος μὴ ἔχοντας
γράμματα.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

755

Μαρτυρία

φ. 403^v

/ Φ 439

1688/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 10/

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ [...]

/ ἐκκλησία παπᾶ Γεώργη.

/ + Ἐπειδὴ καὶ νὰ εὕρισκούντονε ἓνα σπίτιν τῆς Καλῆς θυγατρὸς ποτὲ Ἰωάννη
Καϊάφου εἰς τὸν Μ[.....] / τῆς Ναξίας εἰς τὸ μέρος τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ τῆς
Πλάτζας τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ ἀφέντην παπᾶ [] / Νικολοῦ Μοσχόπουλου εἰς τὸ
Στενὸ λεγόμενον τοῦ Κοκλανῆ σύνμπλιο τῶν σπιτιῶ τοῦ ἄνω[θεν μονα] / στηριοῦ
καὶ Κουμόνας Στράτας τὸ ὁποῖον σπίτιν ἔδιδεν τὸν κάθεν χρόνο τέλ[] / θεν
μοναστήριν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ λάδιν καρτοῦτζο ἓνα ἥτοι 1. / Ὅθεν ἡ λεγο-
μέ[] / Καλὴ ἐμίσευσεν ἀπὸ δῶν ἀπὸ τὴν Ἀξία καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Μπόλην σή-
μερον 18/ [] / καὶ τὸ τέλος δὲν ἐδώνουν τον εἰς τὸν αὐτὸν ναόν. Λοιπὸν καπιτά-
ροντας ὁ καρακύρης ὁ Ἰωάννης [] / μενος τῆς Βαρβάρας καὶ ὁ Μιχέλης Ἰωάννη
Χανιώτη εἰς τὴν Μπόλην ὅπου εὕρισκούντονε οἱ ἄνωθε / ἐνταμωθήκασιν εἰς τὸ σπί-
τιν της καὶ εἶπεν τος ὡς λέγειν ὁ καρακύρης ὁ Ἰωάννης ἃς εἴστε μάρτυρ[ες ὅ] / τιν
τὸ σπίτιν ὅπου ἔχων εἰς τὴν Ἀξία ἔδιδεν τέλος εἰς τὸν ἀφέντην τὸν Χριστὸ ἓνα καρ-
τοῦτζο λάδ[ι] / τώριν ἔχων νὰ τὸ δώσω τούτους χρόνους ὅπου λείπω λοιπὸν διὰ τὸ
αὐτὸν τέλος ὅπου δὲν ἐδόθη σήμερον [τό] / σους χρόνους λέγων ὅτιν τὸ αὐτὸν σπί-
τιν νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσία τοῦ ἀφέντη παπᾶ κὺρ Νικολοῦ καὶ / τὴν ἐγγραφήν καὶ εἰς
τὴν ἁγία Πρόθεσιν νὰ ἔχην τὸ μνημόσυνόν της ἀενάως / καὶ νὰ εἶναι / πάντα τὸ /
αὐτὸν σπῖ / τιν εἰς τὸ / μοναστήριν /. Οὕτως ἐμαρτ[ύρη] / σαν οἱ ἄνωθεν ἐνμπρο-
σθεν τῶν ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένων ἀντιμαρτύρων πλὴλ[έ] / γειν ὁ ἄνωθεν

ἀφέντης ὁ παπᾶς πὼς νὰ ἔστειλε ἡ ἄνω λεγομένη Καλή καὶ πρὸ χρόνους μί[α] /
γραφὴν τοῦ μισέρ Μανώλη Θεολογίτην καὶ ἔγραφέν του ἔτιν τὸ αὐτὸν ἄνωθεν σπί-
τιν νὰ εἶναι τοῦ ἀφέντην / τοῦ Χριστοῦ διὰ τὸ τέλος ὁποῦ δὲν ἤδωνε.

/ — ὁ καρακύρης Ἰωάννης τζή Βαρβάρας βεβαιώνει ὡς ἄνωθεν καὶ διὰ νὰ μὴ /
γράφῃ ἔγραψα ἐγὼ ὁ Γιώργης Σουρόπουλος διὰ λόγου του —

/ — Μιχέλης Ἰωάννη Χανιώτη μαρτυρᾷ ὡς ἄνωθεν ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογρά-
φοντος μὴν ἔχοντας γράμματα αὐτὸς

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

756

Μαρτυρία

φ. 403^v

/ Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἀμήν. 1688/ Αὐγούστου 12/ ἐνεφανίστην καὶ
ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Τζα / νάκης Γρίσπος ἀπὸ ζήτησιν τῆς κυρίας Ἀντριάνας
Σουροπούλου ὁ ὁποῖος ἄρχος λέγειν πὼς / τὰ σπίτια ὁποῦ ἔχειν τὴν σήμερον ἡ
ἄνωθεν ἀρχόντισσαν κυρία Ἀντριάνα ἦτανε ἐδι / κα τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Γρίσπου
καὶ ἐπούλησέν τα τοῦ ποτὲ μισέρ Λευτέρην Σουρόπουλου τοῦ συνβίου / τῆς ἄνωθεν
κυρίας Ἀντριάνας. Ὅθεν ἡ ἀφεντίαν ὅθεν ἡ ἀφεντίαν του λέγει καὶ μαρτυρᾷ πὼς τὰ
ἐκεῖνα σπίτια / εἶχασιν πόρτα μεγάλη ἀπὸ τῇ μεριά τῆς κοπριάς πού ἐσφάλα μὲ
δύο φύλλα καὶ πόρτες καὶ / εἶχασιν καὶ ἓνα σκαλάκι ξύλινο καὶ ἐκατεβαίνασιν κά-
των στὴν κοπριά. Τοῦτον ξεύρειν καὶ βε / βαιώνει τον εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς
φόβον Θεοῦ ὡς νοικοκύρης ὁποῦ ἦτον τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ λέγοντα / καὶ τοῦτον ὅτιν
τὴν ἐκεῖνη πόρτα ὁποῦ ἦτον ἀνοικτὴν ἀπὸ ἐκπαλαι ἦρθεν καιρὸς ὁποῦ ἐ / γροι-
κούντανε φόβοι καὶ ἔτζι ἐκτίζασιν ὅλα τὰ παραπόρτια ἀτόρνου τοῦ τόπου καὶ εἰς
τοῦτον / ἐκτίσασιν καὶ τὴν ἄνωθεν πόρτα καὶ ὄντας ἤβαλε ὁ ποτὲ μισέρ Λευτέρης
κτιστάδες νὰ τοῦ / τὰ κτίσουν εὐρήκασιν τὴν μπόρταν κτισμένη καὶ ἐνοίξασιν τὴν
καὶ εὐρήκασιν τὸν τόπον / τῆς καὶ τὰ σημάδια ὁποῦ εἶχε ἀπὸ πρωτύτερον καθὼς
τὸ μαρτυροῦν καὶ ἐκεῖνοι οἱ κτιστάδες. / Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφειν ἡ ἀφεντίαν
του ὑπὸ χειρὸς του εἰς ἀσφάλεια.—

/ — Τζουάνες Γρίσπος βεβαιώνω τὰ ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

